

1715.

1. Greiner, Francisc. Augustinus Sebast.: De successione principum et illustrium personarum lege, vel pacto obveniente. 2. Weidl. 1715. 2736.
3. Meier, Johannes Henricus, Friedl. juris rudi decanus: l. b. v. (de negotationem in ang. Joh. Christiani Velselii irritat.).
4. Meier, Jo. Henricus: De negotiabilitate actionum infirmarum, ab omnique remediorum eo pertinentium.
5. ^{alt} Meier, Jo. Henricus: Ornatatio in ang. juridica, sistens quae imperatorum.
6. Meyer, Joh. Henricus: De praerogative, quae in jure gaudent foeminae praee maribus.
7. Otto Henricus Fredericus: De ratificatione multationum extrajudicialium in causis matrimonialibus.

8. Reuschius, Erhardo: *Dissertatio inang. ad l. m. C. non lic. habitat. metropolitana loca sua ad extraneum transferre. . .*
9. Streit, Joh. Philipp, *Facult. jurid. Decanus (l. b. S.)*
(ad *reputationem inang. Thom. Wagneri invitati*)
10. Streit, Joh. Philipp, *Facult. jurid. Decanus (l. b. S.)* (ad
reputationem inang. Joh. Willh. Weissii invitati)
11. Streit, Joanes Philippus: *De foro competente*
12. Weyner, Thomas: *De beneficii sine homicidii per venenum attentati in casu ubi mors non ipsa secuta poena capitali exemplo casu specielis coram Praefectura Lipsiensi ventilati.*
1716.
1. Streit, Joanes Philippus: *De abusiva feudi investitura*
Oratio II feud 2. p. f.

2. Eyselius, Francus Philippus : De febris syncope ali.
3. Eyselius, Francus Philippus : De febre castrensi
4. Hartmann, Johannes Christophorus : De pactis solutibus
in vin contractus in Litis
5. Hoffmannus, Christianus Gollisch : De mandato praes-
sumto ex lege descendente occas. § 2 lit. 7. ord.
processus Sax.
6. Heerdt, Francus Philippus : De jure Capidum Termina-
tionum
7. Molitor, Urbanus Franciscus Jacobus : Quae in Furi-
dicam.
8. Post, Hermannus : De Divinis imperatorum titulis
eorumque origine
9. Reichardt, Tobias Jacobus : De jure proprium persequendi
interesse, cum damnis proximo.

10. II. Heintzert, Tobias Jacobus : De transmissionis actuum
jure, ejusque abusu. 2 Sept. 1716 : 1727

12. Heintzert, Tobias Jacobus : De ^{conjugii bona gratia} transmissionibus
diversitate.
~~actuum jure, ejusque abusu 2 Sept. 1716 : 1727~~

13. Heintz, Joannes Philippus, Facult. juridicae Decanus :
... l. b. s. (ad Disputationem inang. Christiani
"Gottliebii Hoffmanni" invitata)

14. Heintz, Joannes Philippus, Facult. juridicae Decanus
l. b. s. (ad Disputationem inang. Jacobi Martini
Lubeccii invitata)

15. Heintz, Joannes Philippus, Facult. juridicae Decanus :
l. b. s. (ad Disputationem inang. Gottliebii Kochii
invitata)

16. Heintz, Joannes Philippus : Anriton, cui statuto locali
ex suis et defuncti maritis bonis certa portio tribuitur,
hanc perit repudiare et illata repertore ?

1716.

17. Stueck, Joannes Philippus: De appellacionibus recipientis
vel non.
18. Tenzell, Ernestus, Facult. juridicae Decanus: l. b. s.
(ad Disputationem inang. Johannis Philippi Talmici
invitat)
19. Tenzell, Ernestus, Facult. juridicae Decanus: l. b. s.
(ad Disputationem inang. Nybani Franc. Jacobi Malis-
soris invitat)
20. Tenzell, Ernestus; Facult. juridicae Decanus: l. b. s.
(ad Disputationem inang. Andreae Peckelii invitat)
21. Tenzell, Ernestus, Facult. juridicae Decanus: l. b. s.
(ad Disputationem inang. Johannis Antonii Jekvici
invitat).
22. Tenzell, Ernestus: De Advocati jure circa causam
injuriam patricio

1716

23. Tengelt, Ernestus: De votivibus ecclesiarum Vra
Pfarr - Votelen.

24. Tengelt, Ernestus: De iurejurando in litens

25. Tengelt, Ernestus: De documentorum recognitione

Mandatum, etiam apud nostros raro à verbis, sed magis à re ipsâ varietatem assumit significationis & frequentius in usu Juris contractum denotat, qui bonæ fidei audit, quòd de Juris apicibus non contenditur, neque in Judicio scrupulosos disputationis ritus admittit. *l. 29. §. 4. ff. mandat.* quamvis sit strictæ formæ, non eo sensu, quod ex adjectis nihil continere possit, sed quia illa ab initio statui debet cujuscunque contractus; hinc pro regula in hoc negotio non uno Juris textu traditur, mandati fines esse diligenter servandos; propter quam rationem Mandatarius ad exactissimam diligentiam adstringitur, magis quàm ob spontaneam functionis oblationem, cujus salutem causâ tam arctè obstringitur negotiorum gestor; diversum enim hoc est in Mandatario, qui se non ita offert, ut iste, sed mandatum præcedente mandantis rogatione ex officio & amicitia suscipit, *l. 1. §. ult. dict. tit.* & sese ad tantam obligat diligentiam,

tiam, stricteque ipsi tenendi sunt conventionis fines; etenim mandato repugnat excessus & fines excedens, à certa mandati formâ aberrando, aliud quid agere intelligitur, *l. 5. ff. d. tit.* Hinc, si pluris emisset Mandatarius, quàm emi mandatum eidem fuisset, mandati agere non potest, etiamsi, quanti pluris emisset, remittere esset paratus, inquam opinionem Cujacius *ii. O. 34.* & Donellus *lib. 13. Comm. Jur. Civ. Cap. 12.* inclinant, durâ equidem sententiâ longeque à contractus bonæ fidei naturâ discedente. Neque tamen simpliciter assentiendum Perezio *ad tit. Cod. mandat. n. 4.* contententi, ratione excessus non denegandam mandatario utilem negotiorum gestorum actionem, si hic consulere voluerit mandanti; attamen quod specialiter præscriptum est, meritò loco prohibitionis, si illud in diversam fiat partem, habendum est; voluntas enim, ut ait Jctus *in l. 31. §. 4. ff. de negot. gest.* finem facit erogationis. Haut tamen mandata, ut tradit Argentre. *ad Consuet. Britan. ar. 96. sub not. 12.* cum Baldo, omnia sunt unius generis, nec secundum suprâ formatam regulam universalliter & præcisè intelligenda, ut nihil omninò extra mandatum liceat; verùm illud ex necessario, utili, connexo, antecedentibus & consequentibus metiendum est. Ut autem mandatario actio competat contraria, necessum est, ut is prius mandatum

tum adimpleat *l. 4. ff. de condict. indeb. & L. 10. Cod. mandat.* ubi in specie agitur de fidejussore, an convenire possit Debitorem etiam antequam pro eodem solverit, de quo casu, post regulam, in eadem *l. 10. Cod. confirmatam*, etiam species proponuntur, in quibus id permissum est; de quibus fuse tractabit Nobilis & Clarissimus

DN. JOHANNES CHRISTIANUS OELSELIUS;

Hic, ut ejus vitæ hucusque cursum exponamus, in lucem editus est Luccaviæ, quæ inferioris Lusatiæ Metropolis est, anno nimirum M. DCLXXXIX. d. 23. Octobr. V. St. Patre, Viro quondam Consultissimo *CHRISTOPHORO OELSELIO*, Republicæ Luccaviensis Consule, optimè de Patriâ merito, atque Redituum Generalium Co-Inspectore; cœlitibus jam adscripto; Matre verò Matronâ honestissimâ, *ANNA MARGARETHA*, Viri Amplissimi *BALTHASARIS ADAMI*, Consulis olim Luccaviæ, juxta & Redituum sacrarum Præfecti, Filiâ. Horum Parentum piorum curâ statim sacro baptismi fonte lavatus, & eo, quo par est, pietatis cultu educatus, nomen à teneris ungviculis studiis dedit, inque Ludo patrio, sub fidei manu ductione *M. Christiani Cruciani*, tunc temporis Rectoris inclyti; nec non *Dn. Chri-*

Christiani Schildknechtii, Con-Rectoris, prima rudimenta hausit; ut autem Istius profectuum major haberetur ratio, Parentum indultu, anno MDCCVI. illustre, quod Torgaviæ floret, Lycéum adiit, & præclarorum Virorum *M. Godofredi Steinbrecheri*, Rectoris, *Perri Pauli Fecknovii*, Con-Rectoris, & *Christophori Rosteuscheri*, Sub-Rectoris, solidissimis Institutionibus per aliquot temporis spatium, haud sine emolumento, usus est, donec ab hisce laudatis Præceptoribus ad studia Academica idoneus judicatus fuerit; anno igitur M. DCCVIII. d. 7. Augusti Parentum jussu svasuque Viri Summè Reverendi atque Amplissimi *Dn. Johannis Christiani Adami*, S.S. Theol. Doctor. celeberrimi, omnis Lusatiæ inferioris Dioeceseos Superintendentis Generalis, Consistorii Ecclesiastici Assessor. & apud Lubenenses Pastor. primarii atque Inspectoris Scholæ longè meritissimi, Patruelis ac Susceptoris sui, Parentis loco aeternum venerandi, Lycéo Torgaviensi Oratione quadam solenni valedixit, & ad inclytam Academiam Vitembergensem sese contulit, in quo bonarum artium disciplinarumque mercatu, beati Parentis vestigia secutus totum se studio Juridico mancipavit; antè tamen hic celeberrimos Doctores atque Professores, *Schurz-fleischium*, *Klausingium* & *Brendelium*, Philosophica, tam publicè, quàm privatim tractan-

tes

tes diligenter auscultavit; deinde verò Magnificūm
Dn. Wernherum, Consil. Aulicum atque Profess.
Publ.; nec non famigeratiss. Jctum *Dn. Griebne-*
rum, P.P. uti & jam memoratum *Dn. Brendeli-*
um, J.U.D. & P.P. Extraord. hunc privatos inter
parietes, illos verò publicè principia legitimæ scien-
tiæ solidè explanantes frequentavit, & ab illorum
ore sedulò pependit; Hiscè feliciter rejectis, à faci-
lioribus gradatim ad difficiliora progressus, & non
solum laudato *Brendelio* Jurisprudentiam Struvia-
nam Romano-Germanico forensē explicanti, sed
& Consultissimo *Dn. Augustino Lysero*, J.U.D.
& P.P. Extraord. Compendium Lauterbachianum;
Jurisprudentiam naturalem; officiumque hominis
& civis, ad methodum Puffendorffianam, & Brun-
nemanni Examen Juris publici, tradenti perpetuò
adhæsit; nec non Scholis privatis prælaudati *Dn.*
Wehrneri, quibus in explicando Jure Feudali at-
que Ordinatione Processus Saxonici occupabatur,
assiduè interfuit. Hiscè ritè peractis ad patrios la-
res redux à Per-Illustri Viro, *Dn. Hartmanno Pe-*
tro de Haberkorn, Dynastâ in Hohendorff, Seilen-
dorff, Borau &c. Supremi Marchionatus inferioris
Lusatia Regiminis Consiliario, Consistorii que
Ducalis Directore gravissimo, Domino suo gra-
tioso, Notariatus officium obtinuit, partesque A-
ctuarii in diversis Commissionibus sustinuit, nec
non

non in Judiciis Luccaviensibus ea, quæ in Lectio-
nibus Academicis hausit, hætenus ad facta pro-
viribus applicuit. Tandem Amicorum hortatu
Academicos honores ambire animum inluxit, e-
umque in finem nostram, pro obtinendo scopo, o-
ptavit Facultatem, quam propterea modestè inter-
pellavit, ut pro Examine, quod rigorosum vocant,
habendo Ipsi Juris Canonici & Civilis designaren-
tur Textus, quorum enodationem huic præmitte-
ret; precibus Facultas annuit; & cum Ipso pe-
riculum eruditionis fecit atque in Examine vires e-
jusdem exploravit, quod fortiter sustinuit, & ad
quæsitam legitimè respondit, sic, ut unanimis votis in
Candidatorum Album receptus fuerit. Quò autem
ulteriùs satisfiat Statutis, Ipsi restant publica Spe-
cimina, puta Cursoria Lectio & Inauguralis Di-
sputatio; illi idcirco destinata est dies proxima X.
Maji loc. consuet. Disputationem verò Ipse Candi-
datus publicè intimaturus est: Ut autem Magnif.
Dn. Pro-Rector, atque Proceres Universitatis nec
non strenui Juris Cultores hisce solennibus Acti-
bus interesse velint, officiosè & humaniter invi-
tantur, rogantur. Publ. sub Sigillo Facult. Jurid.
Dom. Miseric. Dom. 5. Maji 1715.

(L. S.)

ULB Halle
001 972 26X 3

s. b.

3

715,3

IS JURIDICÆ
ET SENIOR,

ANNES

RICUS

/JCTUS,

IN ERFFURT. CONSILIA-
PROF. PUBL. JUDICII
SESSOR PRIMARIUS

B. S.

ORDIÆ,
ANIS, ACAD. TYPOGR.

